

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2021)0369

Az Atlanti-óceán térségére vonatkozó tengerstratégia új megközelítése

Az Európai Parlament 2021. szeptember 14-i állásfoglalása az Atlanti-óceán térségére vonatkozó tengerstratégia új megközelítéséről (2020/2276(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 174., 225. és 349. cikkére,
- tekintettel „Az atlanti térségére vonatkozó tengerstratégia új megközelítése – Az atlanti térségére vonatkozó cselekvési terv 2.0: Az Európai Unió atlanti térségének fenntartható, reziliens és versenyképes kék gazdaságára vonatkozó aktualizált cselekvési terv” című, 2020. július 23-i bizottsági közleményre (COM(2020)0329),
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia – Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményre (COM(2020)0380),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősek 21. Konferenciáján (COP21) Párizsban, 2015. december 12-én elfogadott megállapodásra (Párizsi Megállapodás)¹,
- tekintettel a Bizottságnak az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel az európai zöld megállapodásról szóló, 2020. január 15-i állásfoglalására²,
- tekintettel az atlanti térségére vonatkozó, 2013. május 13-i első cselekvési tervre (COM(2013)0279) és annak 2018. február 23-i félidős értékelésére (SWD(2018)0049),
- tekintettel a balti-tengeri térségére vonatkozó, 2009. június 10-i uniós stratégiára (COM(2009)0248), a Duna régióra vonatkozó, 2010. december 8-i uniós stratégiára (COM(2010)0715), az Alpok régióra vonatkozó, 2015. július 28-i uniós stratégiára (COM(2015)0366), valamint az adriai- és jón-tengeri régióra vonatkozó, 2014. június

¹ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

² HL C 270., 2021.7.7., 2. o.

17-i uniós stratégiára (COM(2014)0357), valamint az ezekre a stratégiákra vonatkozó állásfoglalásaira¹,

- tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezményre²,
- tekintettel a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelvre (élőhelyvédelmi irányelv)³, valamint a vadon élő madarak védelméről szóló, 2009. november 30-i 2009/147/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a vadon élő madarakról szóló irányelv)⁴,
- tekintettel a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes felei konferenciájának 15. üléséről (COP15) szóló, 2020. január 16-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1060 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁶,
- tekintettel az Európai Regionális Fejlesztési Alap és külső finanszírozási eszközök által támogatott európai területi együttműködési célkitűzésre (Interreg) vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2021. június 24-i (EU) 2021/1059 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁷,
- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁸,
- tekintettel az Európai Tengerügyi és Halászati Alapról és az 508/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. június 12-i európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatra (COM(2018)0390),

¹ Az Európai Parlament 2011. február 17-i állásfoglalása a Duna-régióra vonatkozó európai uniós stratégia végrehajtásáról (HL C 188. E, 2012.6.28., 30. o.). Az Európai Parlament 2016. szeptember 13-i állásfoglalása az Alpok-régióra vonatkozó európai uniós stratégiáról (HL C 204., 2018.6.13., 57. o.). Az Európai Parlament 2015. október 28-i állásfoglalása az adriai- és jón-tengeri régióra vonatkozó uniós stratégiáról (HL C 355., 2017.10.20., 23. o.).

² HL L 75., 2015.3.19., 4. o.

³ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

⁴ HL L 20., 2010.1.26., 7. o.

⁵ HL C 270., 2021.7.7., 94. o.

⁶ HL L 231., 2021.6.30., 159. o.

⁷ HL L 231., 2021.6.30., 94. o.

⁸ HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

- tekintettel az éghajlati és környezeti vészhelyzetről szóló, 2019. november 28-i állásfoglalására¹,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Az Atlanti-óceán térségére vonatkozó tengerstratégia új megközelítése – Atlanti cselekvési terv 2.0: Az Európai Unió atlanti térségének fenntartható, reziliens és versenyképes kék gazdaságára vonatkozó aktualizált cselekvési terv” című bizottsági közleményéről szóló, 2021. március 19-i véleményére,
- tekintettel a fenntartható turizmusra vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2021. március 25-i állásfoglalására²
- tekintettel a Bizottság egészséges óceánokra, tengerekre, part menti vizekre és belvizekre vonatkozó küldetéssel foglalkozó testületének „Starfish 2030: Óceánunk és vizeink helyreállítása 2030-ig” című, 2020. szeptember 21-i jelentésére,
- tekintettel az uniós makroregionális stratégiák végrehajtásáról szóló, 2019. június 5-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel az atlanti régióra vonatkozó európai stratégiáról szóló, 2011. március 9-i állásfoglalására³,
- tekintettel az atlanti régióra vonatkozó uniós kohéziós politikai stratégiáról szóló, 2012. szeptember 13-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a Bizottság makroregionális stratégiák irányításáról szóló, 2014. május 20-i jelentésére (COM(2014)0284),
- tekintettel az Európa 2020 stratégia keretei között a fenntartható növekedéshez hozzájáruló regionális politikáról szóló, 2011. január 26-i bizottsági közleményre (COM(2011)0017),
- tekintettel az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló 2011/92/EU irányelv módosításáról szóló, 2014. április 16-i 2014/52/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁵,
- tekintettel „Az EU-n belüli fenntartható kék gazdaság új megközelítéséről: Az EU kék gazdaságának átalakítása a fenntartható jövő érdekében” című, 2021. május 17-i bizottsági közleményre (COM(2021)0240),
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)⁶,

¹ HL C 232., 2021.6.16., 28. o.

² Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0109.

³ HL C 199. E, 2012.7.7., 95. o.

⁴ HL C 353. E, 2013.12.3., 122. o.

⁵ HL L 124., 2014.4.25., 1. o.

⁶ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

- tekintettel az árvíz kockázatok értékeléséről és kezeléséről szóló, 2007. október 23-i 2007/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre¹,
 - tekintettel a bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2001. június 27-i 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre²,
 - tekintettel az Unió Belső Politikák Főigazgatósága („B” Tematikus Főosztály: Strukturális és Kohéziós Politikák) „A makrorégiók új szerepe az európai területi együttműködésben” című, 2015. január 15-i tanulmányára,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Turisztikai Bizottság és a Halászati Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Regionális Fejlesztési Bizottság jelentésére (A9-0243/2021),
- A. mivel az Atlanti-óceán térségét súlyosan érintették a Covid19-világjárvány társadalmi-gazdasági hatásai és a brexit negatív következményei;
 - B. mivel az atlanti térség a legnagyobb tengeri medence az Európai Unióban;
 - C. mivel a part menti és a tengeri turizmus az atlanti térség fő foglalkoztatási forrása, és különösen érinti a Covid19-világjárvány okozta társadalmi-gazdasági válság;
 - D. mivel az éghajlati válság és a tengerszint emelkedése súlyos következményekkel jár az Atlanti-óceán térségének valamennyi partvidékére és szigetére, amelyek szárazföldi és tengeri környezete sajátosan egyedi és sérülékeny;
 - E. mivel az uniós atlanti térség magában foglalja Madeirát, a Kanári-szigeteket, Francia-Guyanát, Martinique-t, Guadeloupét and Saint Martint mint legkülső régiókat, és mivel az új atlanti cselekvési tervnek mindezekre a régiókra kell irányulnia, miközben szoros együttműködést kell elősegítenie az atlanti térségben lévő tengerentúli országokkal és területekkel (TOT), valamint az EU-n kívüli atlanti országokkal és azok régióival;
 - F. mivel 2015-ben az atlanti térség teljes GDP-je 2 175 milliárd EUR volt, ami az EU GDP-jének 15 %-át tette ki³;
 - G. mivel az atlanti stratégiának magában kell foglalnia az atlanti TOT-okkal és az EU-n kívüli országokkal folytatott anyagi és immateriális cserefolyamatokat, az EU atlanti régióiból – beleértve a legkülső régiókat is – kiindulva;
 - H. mivel az EU 2030-ig tartó időszakra szóló új biodiverzitási stratégiája, a megújuló energiáról szóló irányelv⁴ felülvizsgálata és a kék gazdaság kulcsfontosságú elemei a

¹ HL L 288., 2007.11.6., 27. o.

² HL L 197., 2001.7.21., 30. o.

³ A Bizottság 2017. decemberi tanulmánya: „Tanulmány az atlanti cselekvési terv végrehajtásának féldős felülvizsgálatához”.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

nagy energiahatékonyságú és teljes mértékben megújuló energiaforrásokon alapuló gazdaságra való áttérésnek, beleértve a megerősített fenntarthatósági kritériumokat is;

- I. mivel az óceánok alapvető szerepet játszanak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásban;
- J. mivel az egészséges óceánok megőrzése és ökoszisztémáik helyreállítása alapvető fontosságú az emberiség számára, mivel szabályozzák az éghajlatot, biztosítják a Föld légkörének oxigénellátását, otthont adnak a biológiai sokféleségnek, a globális élelmezésbiztonság és az emberi egészség erőforrásai, valamint az olyan gazdasági tevékenységek erőforrásai, mint a halászat, a közlekedés, a hajógyártás, a kereskedelem, a turizmus, a gasztronómia, a megújuló energia, a kutatás és az egészségügyi termékek;
- K. mivel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia célja tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszer bevezetése;
- L. mivel a közlekedés és a kikötők döntő szerepet játszanak a fenntartható fejlődés előmozdításában és a szén-dioxid-mentes, megújuló energiaforrásokon alapuló gazdaságra történő átállásban;
- M. mivel az uniós tengerhasznosítási ágazatnak hozzá kell járulnia a biológiai sokféleség csökkenésének és a környezet pusztulásának megállításához, valamint a 2030-ig tartó időszakra szóló új uniós biodiverzitási stratégia célkitűzéseinek megvalósításához is;
- N. mivel a felülvizsgált „Atlanti cselekvési terv 2.0” az elvárások szerint teret nyit majd a kék gazdaságban rejlő lehetőségek számára az atlanti térségben, gondosan megfontalmazva egyúttal a tengeri ökoszisztémákat, és hozzájárulva mind az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodáshoz, mind pedig az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez;
- O. mivel a stratégia sikeréhez hozzájárul majd a kék készségek elsajátítására irányuló oktatás és képzés, a közös kutatási projektek, valamint a közvélemény figyelmének felhívása arra, hogy az óceánok sok lehetőséget kínáló, ugyanakkor sérülékeny természeti környezetet jelentenek;
- P. mivel az atlanti legkülső régiók az Európai Unió tengeri és atlanti dimenziójába tartoznak, sajnálatos módon azonban mégsem szerepelnek az „Atlanti cselekvési terv 2.0” elnevezésű tengerstratégiában;

Az atlanti stratégia mérlege 2013 óta

1. kiemeli minden helyi, regionális, nemzeti és uniós szereplő munkáját, és különösen az atlanti stratégiai csoport munkáját;
2. aggodalmát fejezi ki a brexit és a Covid19-világjárvány által az atlanti-óceáni tengeri és part menti területekre gyakorolt hatások miatt; megjegyzi, hogy ennek következtében veszélybe kerülhet a gazdasági, társadalmi és területi kohézió ezeken a területeken, és nagy a kockázata annak, hogy az elnéptelenedési tendenciák felgyorsulnak;
3. véleménye szerint a 2013-as atlanti cselekvési tervnek köszönhetően átfogóbb képet alkothatunk az Atlanti-óceán térségében zajló folyamatokról, e széles hatályú terv

hatékonyságát azonban bizonyos prioritások befolyásolták, és korlátozott volt a vonatkozó projektek kidolgozásához nyújtott támogatás;

4. kiemeli az atlanti stratégia nemzetközi dimenziójának előmozdítására irányuló erőfeszítéseket, különösen az atlanti-óceáni együttműködésről szóló, 2013. május 24-i galwayi nyilatkozat és az atlanti kutatási és innovációs együttműködésről szóló, 2017. július 14-i belémi nyilatkozat sikere révén; emlékeztet arra, hogy 2013. évi atlanti cselekvési terv nemzetközi dimenziója és végrehajtásának támogatása segít megérteni az Atlanti-óceán térségében jelenleg zajló változásokat és azoknak a különböző part menti közösségekre gyakorolt hatásait;
5. sajnálattal állapítja meg, hogy az előző cselekvési terv eredményei messze elmaradtak a potenciális lehetőségeitől, és ugyancsak sajnálatát fejezi ki az előző stratégia költségvetésének szűkössége és irányítási rendszerének bonyolultsága miatt;
6. hangsúlyozza, hogy az 1 200 új tengerhasznosítási projekt és a Bizottság által kiemelt beruhásként azonosított, közel 6 milliárd EUR értékű beruházás¹ nem teljes egészében a 2013. évi atlanti stratégia eredménye, ugyanakkor üdvözli, hogy az atlanti stratégia vonzotta vagy ösztönözte e beruházások és projektek egy részét; sajnálja továbbá, hogy a kiemelt projekteknek csak mintegy 30%-a volt transznacionális projekt², és hogy a félidős felülvizsgálat nem nyújt valós áttekintést a stratégia keretében megvalósított projektekről; úgy véli, hogy az atlanti régiót nem vonták be kellőképpen a stratégia irányításába;
7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fenntartható halászati és akvakultúra-ágazatok, amelyek pedig szerepeltek az Atlanti-óceánra vonatkozó 2013-as stratégiában, nagyrészt kimaradtak a Bizottság 2017. évi félidős értékeléséből;

AZ ÚJ „CSELEKVÉSI TERV 2.0: A JAVÍTÁSRA IRÁNYULÓ AJÁNLÁSOK

Általános megjegyzések

8. üdvözli a cselekvési terv felülvizsgálatát, és elismeri az irányítás terén bevezetett javításokat; sajnálja azonban, hogy számos hiányosság továbbra is fennáll;
9. üdvözli, hogy szélesedett az új cselekvési terv prioritásainak skálája a 2013 és 2020 közötti időszakra szóló atlanti cselekvési tervhez képest, és felszólít a stratégiából közvetlenül fakadó konkrét intézkedések bevezetésére; javasolja, hogy minden egyes célhoz csatoljanak konkrét ütemtervet vagy mérföldköveket annak érdekében, hogy az intézkedéseket konkrétan meghatározzák és könnyebben értékelhessék;
10. sajnálatának ad hangot amiatt, hogy az uniós költségvetésben nem különítették el forrásokat az atlanti cselekvési terv számára; javasolja, hogy a 2021-2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret keretében meglévő programok és finanszírozási lehetőségek – például az INTERREG, az Európai Regionális Fejlesztési Alap, az Európai Hálózatfinanszírozási Eszköz és az Európai horizont – mozdítsák elő

¹ Európai Bizottság, „Az atlanti stratégia és a 2013 és 2020 közötti időszakra szóló cselekvési terv”, 2021. július 20-i megtekintés, elérhető itt:

<https://atlanticstrategy.eu/en/atlantic-strategy-glance/atlantic-strategy>

² A Bizottság 2017. decemberi tanulmánya: „Tanulmány az atlanti cselekvési terv végrehajtásának félidős felülvizsgálatához”.

az atlanti régió többdimenziós kihívásaival és lehetőségeivel foglalkozó projektekre irányuló felhívásokat;

11. hangsúlyozza, hogy az atlanti régió fenntartható, reziliens és versenyképes kék gazdaságának támogatása érdekében növelni kell a szinergiákat a különböző európai alapok, stratégiák és programok között, különösen a közvetlenül irányított programokkal, valamint a nemzeti és regionális programokkal; felhívja a Bizottságot, hogy mindezt szem előtt tartva vegye fontolóra az új stratégia különböző prioritásainak és célkitűzéseinek megfelelő projektek címkézését annak érdekében, hogy a vonatkozó uniós programokból és alapokból könnyebben finanszírozhatók legyenek; felszólítja az érintett tagállamokat és régiókat, hogy a kohéziós politikai programokban és a régiók szempontjából releváns alapokban említsék meg a stratégiát;
12. úgy véli, hogy a stratégia ösztönözheti a közös tervezést és a kék gazdaság ágazatainak fejlesztését az atlanti térségben, követve az együttműködésen alapuló, inkluzív és ágazatközi tengeri területrendezés legjobb gyakorlatait, valamint előtérbe helyezve a környezetvédelmi, biológiai sokféleséggel kapcsolatos és éghajlati szempontokat, ezáltal hozzájárulva az EU éghajlati és energetikai célkitűzéseinek eléréséhez és a megújuló tengeri energiatermelési technológiák, például az árapály-, hullám-, nap- és szélenergia előmozdításához;
13. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós finanszírozási programokat széles körben megismertessék a potenciális kedvezményezettekkel, és felszólítja a Bizottságot, hogy adjon ki egyértelmű és egyszerűsített útmutatót valamennyi ilyen lehetőségről; felkéri továbbá a Bizottságot, hogy fontolja meg a projektek címkézését, hogy az európai dimenzió láthatóvá váljon a nyilvánosság számára;

Legkülső régiók és szigetek

14. sajnálja, hogy az új atlanti stratégiában csak rövid utalás történik a tagállamok atlanti térségben lévő szigeteire, különösen a legkülső régiókra, annak ellenére, hogy ezek a területek társadalmi-gazdasági fenntarthatósága nagymértékben függ a kék gazdaságtól, és a biológiai sokféleség jelentős része itt található az EU-ban;
15. emlékeztet arra, hogy a legkülső régiók valódi atlanti dimenzióval ruházzák fel az EU-t, és hogy e régiók teljes körű integrálása a stratégiába alapvető fontosságú annak sikere szempontjából, ezért megerősítendő; emlékeztet arra, hogy szigetjellegüket, távoli fekvésüket és kis méretüket az Európai Unió működéséről szóló szerződés 349. cikkével összhangban figyelembe kell venni a valódi társadalmi, gazdasági és területi integráció előmozdítása érdekében, de annak érdekében is, hogy előtérbe kerüljenek egyedi lehetőségeik és megkülönböztető értékeik, például a geostratégiai helyzetük;
16. rendkívül fontosnak tartja az atlanti régiók távoli fekvéséből és alacsony népsűrűségéből fakadó nehézségek leküzdésére irányuló stratégiák kidolgozását, különösen a tagállamok szigetei és a legkülső régiók tekintetében, előmozdítva a fenntarthatóbb közlekedési összeköttetéseket, az energiafüggőség megfékezése érdekében megújuló energiaforrások, többek között nap- és szélenergia használatát részesítve előnyben, valamint összehangolt információs hálózatok kialakítása révén;

Ipar és munkahelyek

17. javasolja, hogy atlanti térség szintjén dolgozzanak ki egy ipari stratégiát, amely erős, fenntartható és a kék gazdaságon alapuló környezeti és társadalmi-gazdasági elemet tartalmaz, és javasolja, hogy a cselekvési terv a kiemelt iparágak fejlesztésére, valamint az atlanti térségre jellemző ágazati politikákra vagy olyan területekre összpontosítson, amelyekben a legnagyobb potenciál rejlik a tengeri medencék szintjén történő együttműködés megerősítésére irányuló további erőfeszítésekre;
18. kéri, hogy a stratégiában tulajdonítsanak különös fontosságot a jó minőségű munkahelyek létrehozásának; úgy véli, hogy a szociális jogok európai pillérének elveit az új atlanti cselekvési terv nem védi kellőképpen, és ezért úgy véli, hogy egy erősebb szociális dimenziót kell beépíteni a stratégiába; ambiciózus szociális elem bevezetését szorgalmazza fel a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem, valamint a jó minőségű munkahelyek létrehozása és különösen a fiatalok tengerhasznosítási szakmákhoz való hozzáféréseinek és képzésének előmozdítása érdekében, olyan területeken, mint a hajógyártás és -javítás, az akvakultúra és a halászat;

Fenntartható halászat

19. sajnálja, hogy a stratégia nem tesz említést a fenntartható halászatról és akvakultúráról, jóllehet ezek az ágazatok az Atlanti-óceán partvonalán és az EU legkülső régióiban létfontosságú társadalmi-gazdasági és környezeti szerepet játszanak; kéri, hogy a kék gazdaság e kulcsfontosságú ágazatát az EU fenntartható kék gazdaságának új megközelítéséről szóló, 2021. május 17-i bizottsági közleménnyel összhangban vegyék fel az új stratégiába; úgy véli, hogy az ezen ágazatokra való hivatkozásnak mindig a tengergazdálkodásra vonatkozó ökoszisztéma-alapú megközelítés végrehajtását kell szolgálnia;
20. figyelmeztet a túlhalászás káros hatásaira, és hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak és az atlanti térség régióinak hatékonyan együtt kell működniük a nem bejelentett jogellenes halászat ellen;
21. hangsúlyozza a Bizottság, az atlanti part menti államok és az ügynökségek közötti együttműködés fontosságát a halállományok védelme, a maximális fenntartható hozam elérése és a túlhalászás megszüntetése terén;
22. hangsúlyozza, hogy az „Atlanti cselekvési terv 2.0” elnevezésű új stratégiának nagyobb szinergiákat kell előmozdítania a „termelőtől a fogyasztóig” stratégiával és a 2030-ig tartó időszakra szóló biodiverzitási stratégiával annak érdekében, hogy támogassa az atlanti térségben a környezeti, társadalmi és gazdasági szempontból fenntartható, stabil és versenyképes kék gazdaságot;
23. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság EU-ból való kilépése megváltoztathatja az Atlanti-óceánon folytatott tevékenységeink működését és a régió történelmi dinamikáját;

A fenntartható idegenforgalom

24. hangsúlyozza a magas színvonalú, intelligens és fenntartható turizmus fejlesztésének szükségességét, mivel ez a kék gazdaság egyik kulcsfontosságú ágazata, és elvárja, hogy a Parlament és a Bizottság kísérleti projekteket indítson ezen a területen; felhívja a Bizottságot megfelelő szinergiák teremtésére, hogy összehangolják az „Atlanti

cselekvési terv 2.0” elnevezésű stratégiát és a part menti és tengeri turisztikára vonatkozó stratégiával, amelyet haladéktalanul új értékelés alá kell vetni; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsák a fenntartható tengeri és part menti turizmus új formáit, amelyek a kínálatban szereplő tevékenységek diverzifikálásával növelik e területek értékét, ugyanakkor megvédik e tevékenységeket a tömeges turizmusnak a partvidékekre, a környezetre és a kulturális örökségre gyakorolt káros hatásaival szemben; kiemeli, hogy a körforgásos gazdaság nagy jelentőséggel bír az idegenforgalmi ágazatban, mégpedig olyan fenntarthatóbb gyakorlatok kidolgozásában, amelyek egész évben kedveznek a helyi fejlődésnek és a helyi foglalkoztatásnak felhívja a figyelmet a gasztronómiai turizmus potenciális lehetőségeire, különösen halászati és akvakultúra-termékek értékesítése szempontjából;

25. hangsúlyozza a REACT-EU jelentőségét, amely a fenntartható part menti turizmus, az innováció és a fenntartható kikötői infrastruktúra támogatásával új lendületet adhat az atlanti régiók fejlődésének; emlékeztet arra, hogy új, egyedi tengeri infrastruktúrákat kell létrehozni, a meglévőket pedig át kell alakítani és korszerűsíteni kell, például a hajózási és szabadidős támogató létesítményeket;

I. pillér – A kikötők mint a kék gazdaság kapui és csomópontjai

26. hangsúlyozza, hogy fontos az atlanti kikötők szerepének megerősítése, valamint hogy be kell fektetni az intelligens infrastruktúrákba, fontos továbbá a kikötők – köztük a zöld kikötők – fejlesztése és fenntartható irányítása; hangsúlyozza a kikötők alapvető és stratégiai szerepét az Unióra nyíló kapuk, a logisztikai platformok, az idegenforgalmi csomópontok, az energiatermelési erőforrások, a tárolási központok és az ipari központok tekintetében; megjegyzi, hogy gyorsan intézkedéseket kell elfogadni annak érdekében, hogy lehetőséget adjanak a kikötőknek, hogy megvédjék magukat az éghajlatváltozás káros következményeivel, különösen a tengerszint emelkedésével szemben;
27. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és azok régióit, hogy támogassák az atlanti tengeri ágazatokban, a kikötőkben és azok környékén, az Atlanti-óceán partvonalán és a tengeri területeken megvalósítandó innovatív környezeti és társadalmi-gazdasági fenntartható projekteket, például „zöld” tengeri rakodási infrastruktúra kiépítését;
28. felszólítja a Bizottságot, hogy az új atlanti cselekvési tervbe építsen be több intézkedést a kikötők és repülőterek közötti összeköttetés előmozdítására, adott esetben azok fenntarthatóságának fokozásával, továbbá a tengeri háttországok multimodális összeköttetésekén keresztül történő fejlesztésére; sajnálatát fejezi ki az atlanti folyosó vasúti közlekedésének kölcsönös átjárhatóságával kapcsolatos problémák makacs jelenléte miatt;
29. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy valósítsák meg a transeurópai közlekedési hálózat (TEN-T) részét képező, az atlanti ívet érintő kiemelt projekteket, különösen a határokon átnyúló térségekben, valamint a jövőbeli TEN-T iránymutatásokkal és az Európai Hálózatfinanszírozási Eszközzel (2021–2027) összefüggésben, hogy előmozdítsák a szigeteket a kontinenssel összekötő TEN-T tengeri gyorsforgalmi utak fejlesztését;
30. felhívja a Bizottságot és az atlanti régiókat, hogy dolgozzanak ki stratégiákat a vasúti szűk keresztmetszetek megszüntetésére, folytassák a nagysebességű vasúti kapcsolatok

fejlesztését és ezzel párhuzamosan a hagyományos vonalak korszerűsítését, biztosítva a határokon átnyúló folytonosságot, dolgozzanak ki terveket a fenntartható közlekedési módokra való multimodális átállásra, támogassák az atlanti vasúti autópálya fejlesztését, javítsák a vasúti és a kikötői összeköttetéseket, és kapcsolják össze a többi jelentős TEN-T folyosóval, különösen a földközi-tengeri, az Északi-tenger és a Földközi-tenger közötti és a Rajna–Alpok folyosóval, valamint az atlanti folyosó többi vonalával, figyelembe véve az európai zöld megállapodás és az EU 2030-ig tartó szóló biodiverzitási stratégiájának célkitűzéseit; üdvözli az európai kontinens és Írország közötti tengeri folyosók brexit utáni tervezett átalakítását, és különösen Írország integrációját az atlanti folyosóba;

31. üdvözli a nemzeti és regionális érdekelt szereplők által az infrastruktúrák biztonsági szintjének fenntartása és javítása érdekében a megfelelő jogszabályok végrehajtása, az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztása tekintetében végzett munkát;
32. felhívja a Bizottságot, hogy a fenntarthatóságot javító beruházások egyik lehetőségeként mozdítsa elő a tengeri szállítás dekarbonizációját; felkéri a Bizottságot és a tengeri közlekedési ágazatot, hogy értékeljék a tengeri közlekedéssel kapcsolatos európai partnerség létrehozásának előnyeit az ágazaton belüli innováció előmozdítása, a dekarbonizációhoz való hozzájárulás, az alternatív üzemanyagok kikötőkben és teherterminálokban történő berakodására, tárolásra és szállítására szolgáló infrastruktúrák létrehozása, valamint az atlanti kikötőkre vonatkozó hulladékgazdálkodási tervek kidolgozása érdekében;

II. pillér – A jövő kék készségei és az óceánokkal kapcsolatos ismeretek

33. hangsúlyozza, hogy hálózatokat kell létrehozni az egyetemek és a tanulási központok között a kék témákkal kapcsolatos kutatás és képzés területén, és érdeklődéssel veszi tudomásul az Erasmus+ 2021–2027 program által az európai egyetemi szövetségek és szakképzési központok új kezdeményezései révén kínált lehetőségeket; ösztönzi az Európai Kék Iskolák továbbfejlesztését; hangsúlyozza, hogy a kék gazdaságra vonatkozó, többek között az Európai Szociális Alap Plusz forrásaiból finanszírozott célzott oktatás és képzés hozzájárulna annak tudatosításához, hogy a tengeri ökoszisztémák fontos szerepet töltenek be, és hogy a védelmük érdekében megoldást kell találni a tengeri hulladékkal kapcsolatos problémákra;
34. hangsúlyozza az iskolai lemorzsolódás elleni küzdelem, valamint a formális és nem formális oktatás fontosságát a tengeri népesség készségeinek javítása szempontjából, és ösztönzi a különböző érintett ágazatok munkájának összehangolására irányuló erőfeszítéseket az inkluzív és versenyképes kék növekedés előmozdítása érdekében;
35. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az atlanti térségben, többek között a legkülső régiókban egyetemek, tengeri kutatóközpontok és a tengerrel kapcsolatos tantervű iskolák bevonásával kísérleti projektek induljanak az óceánpolitikai irányítás és az óceánnal kapcsolatos ismeretek terén;
36. üdvözli az új tengeri biotechnológiai kutatás fejlesztésének megerősítését, amelynek hozama nemcsak ipari, hanem orvosi alkalmazásokban is hasznos lehet; emlékeztet arra, hogy az innovációs projektek és kezdeményezések hozzájárulhatnak a kutatási kapacitások fejlesztéséhez, a hálózatépítéshez és a bevált gyakorlatok megosztásához;

III. pillér – Megújuló tengeri energia

37. üdvözli az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás felgyorsítására és a kontinens karbonsemlegességének megvalósítására 2050-re kitűzött cél elérésére irányuló kezdeményezéseket, mint amilyen az All Atlantic Skills Alliance és a tengeri és szárazföldi megújulóenergia-létesítmények telepítését elősegítő ösztönzők létrehozása; hangsúlyozza az Atlanti-óceán part menti államai közötti együttműködés fontosságát a megújuló energia gyorsan fejlődő területein, például a hullámok, az árapály és a part menti széláramlatok energiájával kapcsolatos kutatás és fejlesztés során; sajnálja, hogy a tengeri megújuló energiaforrások továbbra is fejletlenek az atlanti térségben;
38. hangsúlyozza, hogy az Atlanti-óceán térségében az átalakított kék gazdaság hozzájárulhat a tiszta energiára való átálláshoz azáltal, hogy kiaknázza a tengeri megújuló energiaforrásokban rejlő növekvő potenciált és a tengeri térségek fenntartható kezelését, összhangban az európai zöld megállapodással, amely kiemeli a tengeri megújuló energiaforrásokból történő termelés alapvető szerepét a klímasemleges gazdaságra való átállásban;

IV. pillér – Egészséges óceán és reziliens partvidékek

39. sajnálatosnak tartja, hogy az Atlanti cselekvési terv 2.0 és annak pillérei nem említik a tengergazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésének a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvben előírt végrehajtását¹, és hangsúlyozza, hogy annak a kék gazdaság részét képező valamennyi tevékenységre vonatkoznia kell;
40. támogatja az óceánokra irányuló kutatást, és kéri a Bizottságot és az atlanti régiókat, hogy a cselekvési terv IV. pillére keretében mozdítsák elő az Atlanti-óceán és tengerfenéke megtisztítására irányuló nagyszabású közös projektet, támogassák az oceanográfiai kutatást és a tengerfenék megfigyelését, valamint mozdítsanak elő a szennyezés megelőzésére irányuló fenntartható intézkedéseket; ebben az összefüggésben szorgalmazza az olyan fellépések kidolgozását, amelyek hozzájárulnak a tengeri erőforrások védelméhez és dekarbonizációjához, többek között a hajók által termelt szén kiiktatásához;
41. úgy véli, hogy a körforgásos gazdaságot ki kell terjeszteni a tengeri hulladék gyűjtésére, valamint e hulladék gazdaságba történő visszavezetésére; sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a tengerihulladék-gyűjtő és -kezelő központok építését, különös tekintettel a műanyagokra és főként az atlanti legkülső régiókban, ahol a tengeri áramlatok által hozott tengeri hulladék meglehetősen súlyos problémákat okoz; javasolja, hogy az Atlanti-óceán egyik legkülső régiójában hozzanak létre egy tengerszennyezés megelőzésével és leküzdésével foglalkozó központot;
42. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és régióikat, hogy fejlesszenek ki megerősített megelőzési és kockázatkezelési képességeket a szárazföldi és tengeri balesetek,

¹ Az irányelv 1. cikke értelmében az ökoszisztéma-alapú megközelítés alkalmazásakor biztosítani kell, „hogy az ilyen tevékenységek által okozott kollektív terhelés olyan szinten tartható legyen, amely összeegyeztethető a jó környezeti állapot elérésével, valamint hogy a tengeri ökoszisztémák az emberek által előidézett változásokra való reakcióképessége ne legyen veszélyeztetve, ezzel egyidejűleg lehetővé teszik a tengeri áruk és szolgáltatások fenntartható felhasználását a jelen és a jövő nemzedékek számára”.

valamint a természeti katasztrófák kezelésére; felszólítja továbbá a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel, támogatva a tagállamokat a hajózáshoz kapcsolódó környezeti kockázatok mérséklésében és a tengerhasznosítási ágazat általános fenntarthatóságának és biztonságának javításában;

43. üdvözlí, hogy az Atlanti cselekvési terv 2.0 a 6. célkitűzés („A partvidékek fokozott rezilienciája”) részeként hivatkozik a part menti vizes élőhelyek feltérképezésére, megőrzésére és helyreállítására; felhívja a Bizottságot, hogy e területeken gondoskodjon hatékony gazdálkodási tervekről;
44. hangsúlyozza az Európai Regionális Fejlesztési Alap/Interreg célzott programjainak fontosságát, amelyek különösen az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére és az azokhoz való alkalmazkodásra, valamint a part menti területeken és vizes élőhelyeken felmerülő hidrogeológiai kockázatok felmérésére és megelőzésére irányulnak;
45. felszólítja a Bizottságot, hogy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezettel együttműködve mélyreható hatásvizsgálat alapján dolgozzon ki ambiciózus kezdeményezéseket és ütemtervet a hajók dekarbonizációjára;
46. felszólítja a tagállamokat, hogy jelöljenek ki nagy kiterjedésű védett tengeri területeket, és hangsúlyozza valamennyi tengeri faj védelmének fontosságát; hangsúlyozza, hogy a védett tengeri területek nemcsak tengeri ökoszisztémákat védenek, hanem az éghajlatváltozás mérséklésében és az ahhoz való alkalmazkodásban is szerepet játszanak, valamint hozzájárulnak az óceánok egészségének és ellenálló képességének fenntartásához; csatlakozik a Bizottságnak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig teljesítendő stratégiájában szereplő felhívásához, amely szerint egyrészt védelem alá kell vonni az EU tengeri területeinek legalább 30%-át (többek között halállomány-helyreállítási övezetek révén, amelyek kialakítását a közös halászati politika is előírja), másrészt az uniós vizek legalább 10%-át szigorúan védett területté kell nyilvánítani¹;
47. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy összehangolják a Bizottság és a tagállamok arra irányuló erőfeszítéseit, hogy javítsák az óceánok egészségét és kezelését, valamint előmozdítsák az óceán erőforrásaival való fenntartható gazdálkodást, amint a galwayi nyilatkozat és a belémi nyilatkozat is körvonalazza;
48. hangsúlyozza, hogy a „Starfish 2030: óceánunk és vizeink helyreállítása” című jelentés fontosságát az atlanti cselekvési terv szempontjából, valamint támogató intézkedések bevezetését és az alábbi öt stratégiai prioritást szolgáló politikák végrehajtásának összehangolását szorgalmazza a tagállamokkal és régióikkal: tudás, helyreállítás, nulla szennyezés, szénmentesség és igazgatás;

¹ A biológiai sokféleséggel kapcsolatos, 2030-ig teljesítendő uniós stratégia az EU szárazföldi területeinek legalább 30 %-át és tengeri területeinek legalább 30 %-át védelem alá helyezi, valamint ökológiai folyosókat is magában foglal (ami a mai helyzethez képest a szárazföldi területek további 4 %-ának és a tengeri területek további 19 %-ának védelme alá helyezését jelenti). Emellett előírja, hogy az EU szárazföldi területeinek 10 %-át és az EU tengereinek 10 %-át szigorú védelem alá kell helyezni (jelenleg a szárazföld csupán 3 %-a és a tengeri területek kevesebb, mint 1 %-a részesül szigorú védelemben).

Kormányzás

49. üdvözi, hogy fokozták az atlanti régiók bevonását az atlanti stratégia irányításába, hogy a nemzeti delegációk felkérhetik régióikat a az atlanti térséggel foglalkozó stratégiai bizottság munkájában való részvételre, és hogy a Külső Tengeri Régiók Konferenciáját tanácsadóként bevonták a munkába; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy a part menti régiók, városok és települések jelentősen hozzájárulhatnak e cselekvési terv végrehajtásához;
50. kéri, hogy valamennyi érintett régió képviselőit hívják meg a nemzeti delegációkba, és a stratégiában való részvétel lehetőségét nyissák meg az atlanti TOT-ok és az atlanti térség nem uniós országai előtt is;
51. megjegyzi, hogy az Alpok-régióra vonatkozó stratégia sikeres modellje az irányítási struktúra tekintetében követendő például szolgálhat;
52. javasolja, hogy legalább évente vagy még gyakrabban tartsanak találkozókat a stratégiában részt vevő országok és régiók, a Bizottság, az Európai Parlament és az összes érdekelt fél között, előmozdítva az egyes régiók által bevezetett intézkedések összehangolását és gyakori ellenőrzését; úgy véli, hogy láthatóbbá kell tenni az új irányítási struktúrát és a jövőbeli találkozókat;
53. ajánlja, hogy az atlanti stratégiában részt vevő felek és az Interreg Atlanti Térség Monitoring Bizottság tagjai közös célokat és döntéshozatali eljárásokat határozzanak meg a megoldások jobb végrehajtása érdekében, hogy kezeljék az innováció, az erőforrás-hatékonyság, a környezetvédelem és a kultúra területén a regionális kihívásokat, támogatva a regionális fejlődést és a fenntartható növekedést; hangsúlyozza, hogy az Interreg atlanti térség programja nem rendelkezik olyan adminisztratív és pénzügyi kapacitással, hogy az atlanti stratégiába tartozó projektek finanszírozásának egyetlen forrása legyen;
54. kéri a Bizottságot, hogy a konkrét atlanti stratégiai célok összefüggésrendszerében fordítson különös figyelmet az atlanti térség legkevésbé fejlett területeire; alapvető fontosságúnak tartja, hogy az atlanti régiókban növeljék az atlanti stratégia kevésbé fejlett társadalmi-gazdasági prioritásaira vonatkozó konkrét projektfelhívások számát, beleértve a kis, közepes és nagyszabású transzatlanti projekteket is; emlékeztet ezzel összefüggésben arra, hogy a partnerség elvét maradéktalanul tiszteletben kell tartani, azaz a szociális és gazdasági partnereket és más érdekelt feleket be kell vonni az Atlanti-óceán régióiban folytatandó kohéziós politikai programok kidolgozásába, többek között a helyi szintű projektek tervezésének és helyszíni végrehajtásának javítása érdekében;
55. felhívja a tagállamokat szerepvállalásuk megerősítésére és közös stratégiai projektek végrehajtására, együttműködve regionális és helyi hatóságaikkal, valamint más érdekelt felekkel; hangsúlyozza a cselekvési tervben szereplő olyan stratégiai ágazatok fontosságát, mint a közlekedés, az energia, a fenntartható turizmus, a környezetvédelem és az erőforrások fenntartható használata, a kutatás és az oktatás;
56. úgy véli, hogy az olyan környezetvédelmi nem kormányzati szervezeteknek, amelyek tevékenysége közvetlenül kapcsolódik a tengerhez, aktívabban részt kellene venniük az új projektek létrehozásában, előmozdításában és végrehajtásában az oktatás területén és

más ágazatokban, például az Atlanti-óceán ökoszisztémáinak és biológiai sokféleségének védelmében;

57. felhívja az Atlanti-óceán térségére vonatkozó új stratégia partnereit, hogy a Bizottság támogatásával dolgozzanak ki információs platformot az Atlanti cselekvési terv 2.0 tekintetében releváns tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjére;
58. kéri a Bizottságot, hogy a feltárt súlyos hiányosságok fényében haladéktalanul vizsgálja felül a jelenlegi stratégiát;

Út az atlanti makrorégió felé

59. emlékeztet arra, hogy a Tanács az uniós makroregionális stratégiák végrehajtásáról szóló, 2019. június 5-i következtetéseiben továbbra is nyitottnak mutatkozott új makrorégiók létrehozására; felszólítja az Európai Tanácsot, hogy bízta meg a Bizottságot egy olyan atlanti makroregionális modell létrehozásával, amely megerősíti a regionális hatóságok bevonását és az atlanti legkülső régiók szerepét az atlanti stratégia irányításában, ambiciózus projekteket indít az atlanti térség számára, jobban koordinálja az uniós finanszírozás felhasználását a régiókban, és integrált módon működik, a tengeri dimenzió és a gazdasági, társadalmi és területi kohézió közötti szinergiákra összpontosítva;
60. felszólítja a Bizottságot, hogy végezzen mélyreható elemzést arról, hogy a tagállamok és régiók számára milyen előnyökkel járna egy atlanti makrorégió létrehozása, amely az e régiók előtt álló közös kihívásokkal foglalkozna; felszólítja a Bizottságot, hogy a cselekvési tervben és az atlanti makrorégió létrehozására vonatkozó elemzésében vegye fontolóra a legkülső régiók sajátosságait, és hangsúlyozza, hogy ezeket a sajátosságokat kellőképpen figyelembe kell venni az egyes medencékben – a Karib-tenger medencéjében, az Amazonas-medencében és a makaronéziai medencében – a legkülső régiók sajátos kihívásaira összpontosító stratégiák kidolgozásán keresztül, ezáltal biztosítva, hogy egyetlen régió se maradjon le;
 -
 - ◦
61. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, valamint Franciaország, Írország, Portugália és Spanyolország regionális parlamentjeinek, a Régiók Bizottságának és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.